

а я собі спав спав
прокинувся — тебе нема й нема
мов би очі рукав
заховала твої сліди зима

і я вигукую: мов агов
мене питають: чого кричиш?
а я кажу: загубив любов
вони блюзнірсько: всього лиш?

і я шепочу: де? ти де?
а ти без слова тебе ж нема
а сніг не спиняється рівно іде
можливо ти й є зима?

а я собі спав спав
і снились мені твої сліди
за ними хистко але ступав
куди простуєш? а хоч куди

ще зовсім темно
та вже за годину все переміниться
зможемо бачити без додаткового освітлення

я навіть не думав що може бути так боляче
мені взагалі це не має боліти

мої руки чисті
голова темна

вже сіріє

перед тим як займається сонце
нагрівається попіл
чіткі обриси чорних гілок на сірому

ще може бути ворона

я навіть не думав що може бути так боляче
ти зникла у попелі
ще перед тим як він нагрівся
та на асфальті лишилися опіки від твоїх слідів

ти ні в чому не винна
головне опіки намастити олією

я нічого не бачив
я затуляв очі
бо дивитися не було жодного сенсу

мої руки чисті
голова темна
мені взагалі це не має боліти

кілька машин
світло їхніх фар гладить віконні рами
воно ще трохи потрібне
але пішки вже можна йти без ліхтарика

торкайся
торкайся пальцями клавіш

пливи
пливи моя пташко

вода хлюпоче дзвенить щебече
вона твоя сестра

ніч день сон без
вода по котики

пливи
пливи моя пташко
вода — твоя сестра
а з неба гарний дощ сиплеться

ще трішки
і буде сходити сонце
твоя вавилонська вежа вкриється золотим інеєм

торкайся
торкайся пальцями клавіш

тобі важко дихати
тобі легко дихати